

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı**PAZARLIK BİTTİ, HÜKÜMET KURULDU****KANLI FAŞİST MC YİNE İŞ BAŞINDA**

Seçimlerden 1,5 ay kadar sonra, hakim sınıflar arasındaki "hükümet kurma" dalaşması bir sonuca bağlandı. Türkiye halkına bundan önce hükümet ettiği iki yıla yakın süre içinde kan kusturan amerikancı faşist MC hükümeti yeniden kuruldu. AP-MHP-ve MSP iki hafta süren dalaşmadan sonra bir koalisyon protokolü üzerinde anlaştilar. Bu partiler bakanlıkları paylaşma konusunda da 20 Temmuzda anlaşmaya vardılar. Kurulan yeni MC hükümetinde AP 15, MSP 8, MHP 5 bakanlığa sahip olacak. Kurulan yeni MC hükümeti, amerikancı partilerin birbirlerine, özellikle de AP nin MSP ye verdiği tavizler temeli üzerinde kuruldu. Bu partileri bir koalisyon içinde birleştiren ortak nokta bunların; birincisi halka karşı olmaları, ikincisi hakim sınıfların CHP tarafından temsil edilen B. avrupacı kesiminin hükümet olmasını engellemek istemeleridir.

MC nin kabine listesi 21 Temmuzda Cumhurbaşkanına sunuldu. Ve onaylandı. Yeni kabine görevi 21 Hazirandan beri başta bulunan Ecevit, hükümetinden devr alacak. Daha sonra hükümet programı hazırlanacak. 2 Ağustosta Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki sahte milletvekilleri nin güven oyu sunulacak. Hükümet "güven oyu" aldığı taktirde, yeni MC dönemi kesinlikle başlayacak, aksi halde yeni hükümet kurulması için, bir başka kişiye cumhurbaşkanınca görev verilecek ve hükümet kuruluna dek, AP-MSP MHP koalisyonu iş başında kalacaktır. Yeni MC büyük bir olasılıkla güven oyu alacaktır. Yani Türkiye halkı olarak yeni MC dönemine hazır olmalıyız.

SEÇİMDEN SONRAKİ GELİŞMELER :

5 Hazirandan bu yana olan gelişmeler Türkiyedeki hakim sınıfların, bunların çeşitli partilerini ve çeşitli siyasi grupların gerçek niteliklerini tanıması açısından önemli bir miheng taşı oldu. Bilindiği gibi 5 Haziran seçimlerinden CHP 213 milletvekili kazanarak en güçlü parti olarak çıkmıştı. Seçimler sırasında "sol" demogoji ile kitleleri peşine takmaya çalışan CHP'nin seçimlerden sonra yaptığı ilk iş, 226 ya varabilmek için mebus pazarına çıkmak oldu. CHP'nin adına Ecevit "Kapılarının herkese açık" olduğunu ilan etti. Bu "açık kapı" dan içeri giren, yalnızca Diyarbakır "bağımsız" Milletvekili; toprak ağası Eşref Gengiz oldu. Bir başka bağımsız; toprak ağası A. Zilan da bakanlık koltuğu ile satın alındı. Ecevit, 16 Haziranda başbakanlık görevini aldıktan sonra "AP ve MHP ile kesinlikle görüşmeyeceğini," çünkü "bu partilerin faşist olduğunu açıkladı. Aynı Ecevit "faşist" görüşmeyeceğim" dediği AP başkanı ile 24 Haziranda görüştü. Ardından kurduğu hükümeti güven oyu alabilmesi için "sorumluluğun bilincinde 13 Milletvekiline" ihtiyacını olduğunu açıkladı. CHP yo-

gun bir biçimde Mebus satın alma kampanyası açtı. Fakat MC partileri de hükümet olmanın verdiği avantajları kaybetme korkusu içinde birbirlerine yaklaştı. Olarında "Şeref" "haysiyet" vs. demogojisi ile kendi milletvekillerini elde tutmaya çalıştılar. Daha önce MC partilerini mebus satın aldıkları için "haysiyetsizlikle" suçlayan CHP, aynı işi kendi yapmaya kalkınca: bunun "sorumluluk" "yurtseverlik" vs. gereği olduğu yaygarasını kopardı. Açılan mebus pazarı ve partilerin dalaşması, bunların özde aynı olduğunu bir kez daha gösterdi. Sonunda mebus satın alma mücadelesinde CHP yenik çıktı.

CHP hükümeti 3 Temmuzda yapılan oylamada güven oyu alamadı. MC partileri tam sayı olarak Hükümet programına kırmızı oy verdiler. Böylece yeni MC nin kurulmasının yolu açıldı.

"MİLLET VEKİLLERİNİN" TÜMÜ SATILMIŞTIR

MC partileri bu güven oylamasını "haysiyetin ve şeref, haysiyetsizliğe ve şerefsizliğe karşı zaferi" olarak nitelendiler. MC partileri içinde satılık kişi olmadığını ispat olduğunu belirttiler. Bu meseleyi çarpıtmaktır. Bugün "Türkiye Büyük Millet Meclisi" denilen kurumdaki tüm Milletvekilleri şerefsiz ve haysiyetsizdir. Bunların tümü hangi partiden olursa olsun satılıktır. Çünkü bunlar emperyalizme uşaklık eden sınıfların, kompradorların ve toprak ağalarının siyasi temsilcileridir. Bunların görevi objektif olarak (-subjektif istekleri ne olursa olsun-) komprador patron ağa düzenini sürdürmektir. Bunların görevi komprador patronların ve toprak ağalarının faşist diktatörlüklerine demokrasi maskesi geçirmektir. Bunların görevi Türkiyede emperyalist sömürünün varlığını, feodalizm varlığını sürdürmektir. Bu anlamda bunlar emperyalizmin, komprador kapitalizminin ve feodalizmin vekilleridir. Bunların tümü satılmıştır. Seçimlerden sonra açılan mebus pazarında transferin az olması, bunların "satılmış" olmadığını göstermez. Bu yalnızca hakim sınıfların çeşitli kanatları arasındaki derin ayrılığı ve transfer için ortamın uygun olmadığını gösterir.

CHP'DE KOMPRADORLARIN VE TOPRAK AĞALARININ PARTİSİDİR :

Seçimlerden sonraki gelişmelerin ortaya çıkardığı bir diğer gerçek te, CHP'nin gerçek niteliği oldu. Seçimlerden önce CHP ni bir umut olarak gören pek çok kişi, bu partinin gerçek niteliğini gördü. Seçimlerden hemen sonra başta Batı Avrupadaki Emperyalist devletler olmak üzere, tüm emperyalist güçler Türkiyede güçlü bir hükümetin

Devamı 2. Sayfada

BİRLİK • MÜCADELE • ZAFER
ATÖF 14. GENEL KURULU YAPILDI

ATÖF 14. Genel Kurul'u 8.9.10 Temmuz tarihlerinde Frankfurt'ta yapıldı. ATÖF 14. Genel Kuruluna ATÖF üyesi 11 derneğin temsilciliğini yapan 31 delege katıldı. Genel Kurula delegeler dışında 400 e yakın Türkiyeli işçi ve öğrenci de dinleyici olarak katıldılar.

Çok sayıda dinleyici de B. Almanyanın dışındaki ülkelerden gelmişti. İngiltereden, Fransadan, Belçikadan, Hollandadan, Avusturyadan, İsviçreden Türkiyeli ilerici işçi ve öğrenciler bir çok zorluğu göze alarak Genel Kurula katıldılar.

ATÖF 14. Genel Kurulu ATÖF içinde birleşen gençlerin mücadelecisi gücünün bilendiği; ATÖF içindeki yurtsever devrimci birliğin birleştiği bir okul oldu.

ATÖF 14. Genel Kurulu 8. Temmuz Cuma akşamı ATÖF Yönetim Kurulu Başkanı tarafından açıldı. Genel Kurula katılmak isteyenlerin pek çoğu Cuma sabahın dan itibaren Genel Kurulun yapılacağı yere gelmeye başlamışlardı. İşçi arkadaşlarımızın pek çoğu Genel Kurula katılabilmek için izin almışlardı. Genel Kurul 8 Temmuz Cuma akşamı açıldığı zaman, Genel Kurulun yapıldığı salon dolmuştu.

Genel Kurul salonu ATÖF'ün temel şiarları ile süslenmişti.

Genel Kurul açıldıktan sonra, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşundan sonra Genel Kurul Başkanlık Divanı seçildi. Ve Genel Kurul normal çalışmasına başladı.

Genel Kurul gündeminin divan seçildikten sonra ilk maddesi, üye derneklerin ve üye olmak isteyen derneklerin durumunun görüşülmesi idi. Bu maddenin görüşülmesi sırasında Genel Kuruldaki tartışmanın odak noktasını oluşturan, kitle derneği anlayışı tartışması başladı.

ATÖF üyesi olan bazı dernekler (Stuttgart, Saarbrücken, Mainz ve Bielefeld) dernekleri geçen dönem içinde ATÖF 13. Genel Kurul kararlarını uygulamayı red etmişler; kendi doğru bildikleri doğrultuda ATÖF'ün Genel Kurulunda tespit edilen merkezi siyasetinden tümüyle bağımsız bir siyaset ve çalışma yürütmüşlerdi. Bu dernekler hatta ATÖF'ü yıkmayı, bölmeyi amaçlayan bir toplantıya katılarak, ATÖF'ün yıkılması yolundaki kararlar da pay sahibi olmuşlardı. Bu derneklerden Bielefeld derneğinin, adı var kendi yok tabela derneği olduğu zaten geçen dönem yönetim kurulu tarafından tespit edilmiş, ve bu dernek üyelikten çıkarılmıştı. Bu dernek 14. genel kurula katılamazdı. Nitekim katılmadı da.

Devamı 2. sayfa

kurulmasından yansadıklarını açıkladılar. Batı Alman Emperyalistleri açıkça CHP hükümeti istediklerini açıkladılar. Sovyet Sosyal Emperyalistleri de CHP hükümetinin olumlu olacağını belirttiler. Amerikan Emperyalistleri CHP hükümeti olasılığına karşı açık tavır takınmadılar. Türkiye'de kompradorların ve toprak ağalarının çok önemli bir bölümü de "güçlü hükümetten" CHP hükümetini anladıklarını açıkça belirttiler. Bugüne kadar Amerikancı

kompradorlar ve toprak ağaları adına konuşan Sakıp Sabancı bile CHP hükümeti kurulmasını desteklediklerini dolaylı olarak açıkladı. Komprador patronlar ve toprak ağaları CHP'nin kendi partileri olduğunun bilincindedir. Bunun ötesinde, halkın bir bölümü için CHP'nin hala bir umut olduğunun da bilincindedir. Bir CHP hükümetinden beledikleri, Türkiye'de halk hareketlerini tecrit olmuş bir MC hükümetinden daha kolaylıkla bastırması, sömürü istikrarını (onlar buna iç barış diyorlar) sağlamasıdır. İşte kompradorların-toprak ağalarının amerikancı kanadının temsilcilerinin de CHP hükümetini dolaylı destekleri bu düşünceden kaynaklanmaktadır.

CHP bugün esas olarak komprador burjuva ve toprak ağalarının Batı Avrupalı kanadının temsilcisidir. O hükümet olur olmaz, devlet dairelerinde Amerikancı kanat temsilcilerini temizleme işlemine girişmiştir. İşte Amerikancı kanadın temsilcilerini birleştiren birbirine yeniden kenetlenen, CHP'nin bu "aceleci" davranışı olmuştur. Yoksa komprador patronlar ve toprak ağaları için bir CHP iktidarının korkulacak bir yanı yoktur.

Komprador patronların ve toprak ağalarının büyük çoğunluğunun hükümet konusundaki gerçek tercihi, bir AP-CHP koalisyonudur. Bunun bugün gerçekleşmesi böyle bir koalisyonun hakim sınıfların yüzünün ve partilerin niteliğinin iyice teşhir olması sonucunu beraberinde getireceğinden kaynaklanmaktadır. Böyle bir koalisyon Türkiye'de parlamento dışı muhalefetin güçlenmesine, devrimci hareketin hakim sınıfların iktidarına karşı tek alternatif olarak ortaya çıkmasına yol açacaktır. İşte bugün AP-CHP koalisyonunun gerçekleşmemesinin esas sebepleri bunlardır. Hakim sınıflar bu tip koalisyon alternatifini Türkiye'de devrimci hareketlerin bastırılmayacak bir düzeye yükseldiği dönem için elde tutuyorlar.

CHP komprador patron ağa partisi olduğunu, özünde "faşist" diye nitelendiği AP ve diğer partilerle hiç bir fark olmadığını seçimlerden sonra gelişen olaylarla kanıtladı. 8 Mayıs 1977'de İzmirde yapılan seçim mitinginde "bazi çıkar çevreleri AP-CHP koalisyonunu istiyor. Bütün dünyaya ilan ediyorum. AP ile koalisyon kuramayız. AP ile koalisyon halka ihanettir" diyen Ecevit, 16 Haziranda "AP faşisttir". diyen Ecevit, 13 Temmuzda AP'ye ortaklık teklif etmekte, ve kendisinin de faşist olduğunu, halk düşmanı olduğunu; büyük bir sahtekar olduğunu ortaya koymaktadır.

CHP 21 Hazirandan bu yana hükümette olduğu kısa dönem içinde uyguladığı siyasetle de, hakim sınıfların diğer partilerle arasında temelde bir farklılık olmadığını ortaya koydu.

Muhalefette iken, MC'nin faşist uygulamalarını eleştiren CHP hükümet olunca yaptığı ilk iş devrimci teşkilatlara saldırıydı. Bir çok devrimci teşkilat polis-jandarma birlikleri tarafından bastırıldı. Bir çoğu kapatıldı. Faşist cinayetler durdurulmak bir yana daha da arttı. İşçilerin grevleri, damagoji ile bastırılmaya çalışıldı. "Milli Birlik" çığılığı atılarak gövenizm körüklenmesine hız verildi. Cephe hükümetini partizanlıkla suçlayan CHP, hükümete gelince partizanlığın dik alasını yaptı. 8 Temmuzda 559 CHP li Belediyeye hükümet kararı ile 783 milyon lira para dağıtıldı. Bunun cephe döneminde

yapılan uygulamadan tek farkı, para verilen Belediyelerin CHP'lilerin elinde olmasıdır. Özde değişen hiç bir şey yoktur.

Bugün Meclisteki tüm partiler, komprador patron ağa partileridir. Tümü halk düşmanıdır. Tümü hükümet olması halinde faşizmi uygulayacaktır.

Bunun tersini söyleyen sahte devrimciler, halkımızı hakim sınıfların ve emperyalistlerin kuyruğuna takmak isteyen hanlerdir.

Bugün MC'yi oluşturan partilerden AP ve MHP geniş çapta iç içe girmişlerdir. AP, MHP yi vurucu güç olarak kullanma durumundadır. AP'nin elinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı gibi Bakanlıklar MHP komandoları ile doludur. Koalisyonun "çatısı"nın oluşturulmasında anlaşmazlık işte bu noktada çıkmış; MSP adı geçen bakanlıkları AP den talep etmiş, ve bu talebinde bir süre direnmiştir. AP bu talepleri, 24 Milletvekili olan MSP ye, 8 bakanlık verecek geçiştirmiştir. Yeniden kurulan MC'nin temeli sağlam değildir.

MC HÜKÜMETİ UZUN SÜRMEYECEKTİR :

MC partileri kendi aralarında bir çok çelişmeler barındırmaktadırlar. Bu çelişmeler önümüzdeki dönemde halkın yükselen mücadelesine paralel olarak daha da derinleşecektir. Hakim sınıfların gerçek tercihi AP-CHP koalisyonu böyle bir durum için kapıda beklemektedir.

ATÖF GENEL KURULU... Baş tarafı 1.sayfada

Genel Kurula katılan Mainz-Saarbrücken, Stuttgart dernekleri temsilcileri, dernek çalışmalarını hakkında Genel Kurula bilgi verirken, ATÖF'ü bölücü çalışmaya katılmalarının özeleştirisini yapacak bu davranışlarını haklı çıkarmaya kalktılar. Var olan federasyonları yıkmayı amaçlayan toplantıya katılmalarının haklı olduğunu; buna getirilen eleştirinin yanlış olduğu görüşlerini savundular. ATÖF YK nu, eylem birliğine karşı çıkarak, iki süper devlete özellikle de "yeni çarlar" karşı tutarlı mücadele yürütmekle suçladılar.

Bu gündem maddesinde, bu derneklerin olduğu bölgelerden gelen emekçi ve öğrenci genç arkadaşlar, somut pratiklerinden yola çıkarak bu derneklerin bölücü yüzünü teşhir ettiler.

Adı geçen dernek temsilcileri, ATÖF GK'nda alınan kararların tüm dernekleri bağlamaması gerektiğini, herkesin kendi doğru bildiği çalışmayı yürütmesi gerektiği görüşünü savundular.

Onların bu gerici, dağıtıcı görüşleri Genel Kurumca mahkum edildi. Eğer her dernek kendi bildiğini yapacaksa, Federasyon içinde birleşmenin, Genel Kurul toplayıp karar almanın anlamsızlığı anlatıldı. Bunların önerisinin ATÖF'ü parçalamak, dağıtmak olduğu, bu anlama geldiği açıklandı. Adı geçen dernek temsilcileri, tartışmalar içinde, kendilerinin belli siyasi dergilerin sempatiyanları olduklarını, yalnızca dernek adına değil, adını verdikleri dergiler adına konuştuklarını söylediler. Ve bu dergilerin siyasi görüşlerini savundular.

ATÖF'ün 13. GK unda kararları doğru bulan, ATÖF'ün bu kararlar ışığında çalışma yürütmesini savunan arkadaşlar; adı geçen dernek temsilcilerinin savundukları siyasi görüşleri de mahkum ettiler. Bu görüşlerin devrime değil, subjektif niyet ne olursa olsun, karşı devrime hizmet ettiğini söylediler.

Saarbrücken-Mainz-Stuttgart dernekleri temsilcileri, savundukları siyasi görüşlerin, ve pratiklerinin tek tek açıklanıp gerici özünü ortaya konması karşısında paniğe kapıldılar. Görüşlerinin mahkum olduğunu, iflas ettiğini gören bu kişiler, Genel Kurula kendi başlattıkları siyasi tartışmayı, yasaklama yönünde öneri gertirdiler. Genel Kurula "ya burda bize oportunist denmez, siyatemizin karşı devrime hizmet ettiği söylenmez, ya da genel kurulu terk ederiz" şeklinde tehdit savurdular. Bu tehdit ve Genel Kurulu baskı altına alma girişimi, siyasi iflasın uç noktası idi. Genel Kurul bu kişilere gereken cevabı verdi. Bunların belli siyasi kavramların kullanılmaması yolunda verdikleri öneriyi 22 oya karşı 9 oyla red etti. Görüşlerinin iflas ettiğini görenler, careyi genel kurulu terk etmekte buldular. Siyasi tartışmadan dem vuranlar, ATÖF YK nu siyasetizlikle suçlayanlar, siyasi tartışma başlayıp ta, bu tartışma içinde gerici özlere açığa konuşma kaçmaktan başka yol bulamadılar. Onların Genel Kurulu terk etmesi, ATÖF'ü zayıflatmadı. ATÖF bu gibilerinin savunduğu yanlış görüşlere karşı mücadele içinde, bu görüşleri yıka yıka geliştirmektedir, ve geliştirecektir. ATÖF 14. Genel Kurulu bu gelişmenin açık kanıtıdır.

Saarbrücken-Mainz-Stuttgart öğrenci derneklerinin GK u terk etmesinden sonra, tartışma kitle derneği anlayışı üzerinde sürdü. ATÖF YK, ve denetim kurulları

Önümüzdeki dönem Türkiye'de faşist terörün ve buna karşı halkın direnişinin yükseldiği bir dönem olacaktır. Biz yurtdışındaki Türkiyeli işçiler halkımızın bu direnişinin yanında yer alacağız. Burada Türkiye'de faşist MC'ye karşı verilen mücadeleden propagandasını yapacağız. Bunu yaparken hiç bir hakim sınıf partisini ehveni-şer olarak göstermeyeceğiz. Bütün hakim sınıf partilerinin özde aynı olduklarını her zaman yorulmadan açıklayacağız.

Hakim sınıfların bir kanadına karşı mücadelede, halkın hakim sınıfların bir diğer kanadının kuyruğuna takılmasına karşı mücadele edeceğiz. Bir emperyalist güce karşı mücadelede halkın bir diğer emperyalist gücün kuyruğuna takılmasına karşı mücadele edeceğiz.

Görevlerimiz bunlardır. Bu görevlere dört elle sarılalım.

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ!
YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

H. GÜLMEZ

raporlarının eleştirisi sırasında, çeşitli siyasi gazetelerin sempatiyanı olduklarını söyleyen arkadaşlar kitle derneği anlayışlarını ortaya koydular, ATÖF YK nu esas olarak siyasetizlikle suçladılar. Buna örnek olarak da, kitle derneklerinde Marksist-Leninist olma iddiasında olan gazete ve dergilerin satılmamasını gösterdiler.

Önce bu arkadaşların getirdiği siyasetizlik eleştirisi geri çevrildi. ATÖF'ün anti emperyalist ve anti faşist bir siyaset izlediği, bu siyasetin Genel Kurulda tespit edildiği ortaya kondu.

Marksist-Leninist olma iddiasında olan gazetelerin nitelik olarak kitle dernekleri ötesinde şeyler savunmak zorunda olduğu gerekçeleriyle anlatıldı.

ATÖF'e eleştiri yönelten arkadaşlar, bunu yapmadılar. Gündemin en önemli maddesi olan, ATÖF'ün önümüzdeki dönemde yapacağı çalışmalarını tayin edecek bağlayıcı kararların tartışmasına bu arkadaşlar katılmadılar.

Genel Kurul 21 bağlayıcı karar aldı. Bu kararların hemen hepsi oy birliği ile alındı. Bu ATÖF'ün birliğinin hangi seviyede olduğunu çok açık gösteren bir ölçütür.

ATÖF 14. Genel Kurulunun aldığı en önemli kararlardan biri, kuşkusuz sosyal faşistlerle ilgili olarak alınan karardır. ATÖF 14. Genel Kurulu "ATÖF'ün anti faşist anti emperyalist bir kitle teşkilatı olduğunu. Sosyal faşizmin ve sosyal emperyalizmin propagandasının ATÖF'ün bu niteliği ile bağdaşmadığını" tespit etti.

Böylece ATÖF'ün ATÖF için, ATÖF çalışmasını sa- bote eden sosyal faşistlerin temizlenmesinin yolu açılmış oldu.

ATÖF 14. Genel Kurulu yanlış düşüncelere karşı, doğru düşüncelerin zaferi ile bitti.

ATÖF 14. Genel Kurulu işçi-öğrenci

dayanışmasının en güzel örneği oldu. Yüzlerce işçi arkadaş, işlerinden izin alarak kimi Türkiye izni geri atarak ATÖF Genel Kuruluna katıldı. B. Almanya ve B. Berlindeki Türkiyeli ilerici işçilerin teşkilatı ATİF adına kongreyi selamlayan arkadaşın sözleri ayakta alkışlandı. Konuşmalar sık sık "Yaşasın ATÖF yaşasın ATİF" sloganları ile kesildi.

ATÖF 14. Genel Kurulu aynı zamanda B. Avru- nun çeşitli bölgelerinde okuyan ve çalışan Türkiyeli gençlerin mücadelecü birliği yolunda da önemli bir adım oldu. Kongreye FTÖB'den ve İTÖKK'den arkadaşlar katıldılar. ATÖF YK ile geçen dönem geliştirilen iyi ilişkilerin sürdürülmesi yolunda dileklerini belirttiler. Kongre bu konuda da karar aldı.

ATÖF 14. Genel Kurulu enternasyonal dayanışma açısından da başarılı oldu. Batı Almanya ve Batı Berlindeki pek çok yabancı teşkilatlar kongreye delegasyonlar göndererek, kongreye başarı dileklerini iletti. Bir çok teşkilatta dayanışma mesajları gönderdi. Yabancı teşkilatların temsilcileri "yaşasın enternasyonal dayanışma" şiarı ile karşılandı.

ATÖF 14. Genel Kurulu bir bütün olarak bölücülüğe ağır bir şamar ve Batı Alman- yadaki, Batı Avrupalıdaki Türkiyeli gençler için bir okul oldu.

YAŞASIN ATÖF

M. MURAT

YABANCILARA YAPILAN BASKILARA SON

DORTMUND'DA YÜRÜYÜŞ

Batı Alman polisinin Türkiyeli yurtseverlere ve özel olarak da ATİF'e karşı giriştiği son saldırıyı protesto etmek amacıyla, 2 Temmuzda Dortmund da bir yürüyüş yapıldı.

ATİF ve ATÖF tarafından ortaklaşa düzenlenen yürüyüşe, 700 kadar Türkiyeli işçi ve öğrenci katıldı. ATİF ve ATÖF dışındaki derneklerden ve alman ve diğer yabancı teşkilatlardan katılma yok denecek kadar azdı.

Yürüyüş, batı alman polisinin, 8 Haziran tarihinde Dortmund'da sudan bahanelerle 6 Türkiyeli yurtseveri tutuklamasını protesto amacıyla ile düzenlenmişti. Tutuklama olayının hemen ardından ATİF, Türkiyeli yurtseverlerin serbest bırakılması için bir kampanya başlatmıştı. Bu kampanyaya B. Avrupanın her yanından ve hatta ABD'den bile katılmalar oldu. Çok sayıda ilerici demokrat kişi ve kuruluş ATİF'in çağrısına uyarak, sevcılık ve B. Alman içişleri bakanlığına baskıları protesto ettiklerini bildiren mesajlar gönderdiler. Yurtseverlerin derhal serbest bırakılmasını

talep ettiler. B. Almanyanın her yanında ATİF in çağrısına uyularak binlerce imza toplandı. B. Alman polisi ve diğer resmi makamların amacı tutukladıkları arkadaşlarımızı apar topar sınır dışı etmek, Türkiyedeki faşist makamlara teslim etmekte. Onlar bu amaçlarını, tercüman gibi faşist gazeteler aracılığı ile de açıklamışlardı. Ama onların bu istekleri kursaklarında kaldı. Tutuklamalara karşı protestoların yoğunlaşması, üzerine B. alman polisi geri çekilmek zorunda kaldı. 2 Temmuzda yürüyüş yapacağını ilanından hemen sonra, B. Alman mahkemeleri arkadaşlarımız hakkındaki tutuklama emrini kaldırdılar. Arkadaşlarımız serbest bırakıldı.

Bu olay bize bir kere daha, birleştiğimiz zaman, mücadele ettiğimiz zaman güçlü olduğumuzu gösterdi.

Tutuklu arkadaşlarımızın yürüyüş öncesinde serbest bırakılmasına rağmen, yürüyüş hazırlıkları sürdürüldü. Arkadaşlarımızın serbest bırakıldığı, fakat mücadelenin durmadığı bir bildiri ile kamu oyuna duyuruldu. Bildiride şöyle deniyordu:

"KAHROLSUN SİYASİ BASKILAR, KAHROLSUN YABANCILAR KANUNU."

İŞÇİ ARKADAŞLAR, GENÇLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER !

8.6.1977 Tarihinde 6 Türkiyeli yurtsever (Cengiz Han Ülker, Mehmet Ali Mısırlı, Süleyman Çetinkaya, Hüseyin Kutucuoğlu, İbrahim Doğan, Mahmut Vakır) Dortmund ve çevresinde tepeden tırnağa silahlı siyasi polisin baskınlarıyla tutuklanarak hapsedilmişlerdi. Sabahın erken saatlerinde evleri didik, didik arandıktan sonra kimi iş yerinden en yakın arkadaşlarına dahi tutuklama olayını haber verme fırsatı verilmeyen apar topar götürülmüşlerdir. Aradığı "suç aletini" bulamayan polisler, ellerine ne geçirdilerse kitap, gazete, defter vs. ne var ne yok toparlayıp götürmüşlerdir. ARKADAŞLARIMIZ AKTİF MÜCADELEMİZ SONUCU SERBEST BIRAKILMIŞTIR .

Rus sosyal emperyalizminin "TUBÜK" ve "FİDEF" markalı sosyal faşist uşaklarının ihbarı üzerine yakalanan arkadaşlarımıza ipe sapa gelmedik iftiralar atılmıştır. "Ülke huzurunu bozmak, adam yaralamak, araç tahrip etmek ve silah patlatmak" gibi saçmalar yurtseverlere mal edilmek istenmiştir. Arkadaşlarımız daha tutuklanıp tutuklanmaz, uşak ruhlu satılmış tercümanların aracılığıyla konuşurulara zorlanmış ve ifadeleri tahrip edilmeye kalkışılmıştır. Arkadaşlarımız kapalı kapılar ardında yargılanarak kamuoyunun haberi olmadan keyfi muameleye tabi tutulmak istenmiştir. Amerikancı komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının borazanlığını yapan halk düşmanı "Tercüman" gazetesi, siyasi polisle bol bol "röportaj" yaptıktan ve "6 Maoist" in mahkemeye çıkarılmadan sınırdışı edileceğinden dem vurmıştır. Fakat durum ne Rus Sosyal Emperyalizminin uşaklığını yapan sosyal faşistlerin, ne de ABD emperyalizminin sadık uşakları faşistlerin inandırmaya çalıştığı gibi değildir. Şu anda hem faşistlerin, hemde sosyal faşistlerin hevesleri kursaklarında kalmıştır. Yurtseverlerin, devrimcilerin, demokratların ve tüm ilericilerin aktif mücadelesi halk düşmanlarının heveslerini her zaman kursaklarında bırakacaktır. O sebepten onlar en son çareyi polisle işbirliğinde aramaktadırlar. Ülkemiz Türkiye'de Rus sosyal emperyalizminin uşakları (TKP, TİP, TSİP) sosyal faşistlerinde halk düşmanı siyasetleri artık bir batağa saplanmışlardır. Onlar halktan tecrit edildikçe saldırganlaşmaktadırlar.

Ellerinde bulunan en son kozlarında oynamaktadırlar. O da kendileri gibi halk düşmanı faşistlerle halka karşı birleşmektir. Bu birlikte içinden kokuşmuştur. Çünkü halka karşı geçici olarak birleşen faşist uşaklar ayrı ayrı emperyalist güçlere hizmet etmektedirler. Onun için dalaşmaları kaçınılmazdır.

ATİF'İN (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) ve ATÖF'ÜN (Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu) Almanya çapında yürüttüğü mücadele; tüm demokratik kuruluşların desteği ve dayanışması; olayın dünya kamuoyundaki yankısı, dünyanın dört bir yanından gönderilen protesto telgrafları ve imza kampanyaları 6 yurtseverin faşistlere, sosyal faşistlere ve B. Alman emperyalizminin baskı araçlarına karşı yalnız olmadıklarını göstermiştir. Altı yurtsever arkadaşımız üç hafta içeride tutulduktan sonra kamuoyu önünde iyice maskesi aşağı düşeceğini anlayan Alman burjuva mahkemesi tarafından serbest bırakılmak mecburiyetinde kalmıştır. ARKADAŞLARIMIZIN SERBEST BIRAKILMASIYLA MÜCADELE BİTMEMİŞTİR !

"Ülke huzurunu bozmak, adam yaralamak, araç tahrip etmek ve silah patlatmak" gibi saçmalar hala arkadaşlarımıza mal edilmek istenmektedir. Onlar gerici yabancılar kanununun keyfi muamelesine tabii tutulmak istenmektedir. Çalışan arkadaşların tümü tutulduktan sonra işlerini kaybetmişlerdir. Kısacası 6 yurtseverin serbest bırakılmasıyla mücadele bitmemiştir. Gerek Rus sosyal emperyalizminin uşakları sosyal faşistlerin, gerek amerikan emperyalizminin uşakları faşistlerin, gerekse B. alman emperyalizminin hedef olarak seçtikleri kitle teşkilatlarıdır. Onlar, ilericilerle rin ve demokratların kitle teşkilatlarını yok ederek kamuoyunun desteğinden yoksun bırakmaya çalışmaktadır. Onlar ilericileri, devrimcileri ve demokratları kapalı kapılar ardında yargılamak istemektedirler. Bu faşist tedbirlere karşı mücadele her yurtseverin, ilericinin, demokratın en kutsal görevidir.

-KAHROLSUN 6 YURTSEVER ÜZERİNDE UYGULANAN SİYASİ BASKILAR !
-KAHROLSUN YABANCILAR KANUNU !
-TÜM SİYASİ TUTUKLULARA HÜRİYET !
-KAHROLSUN DÜNYA HALKLARININ BAŞ DÜŞMANI ABD EMPERYALİZMİ VE RUS SOSYAL EMPERYALİZMİ !
-KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ !
-KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL FAŞİSTLER !
-5 YURTSEVERİN İŞTEN ÇIKARILMASI DURDURULMALIDIR !
-YAŞASIN DEMOKRATİK MÜCADELEMİZ !
-YAŞASIN HALKIMIZIN DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

atıldı.

Yürüyüş boyunca hep birlikte devrimci marşlar söylendi. Yürüyüş almanlar, Türkiyeli ve diğer yabancı işçiler tarafından ilgiyle izlendi. Yürüyüşe, yürüyüş boyunca çok sayıda kişi dışarıdan katıldı. Yürüyüş, 15.30'da yapılan bir mitingle son buldu.

Miting sırasında, B. alman makamlarının baskısına uğrayan yurtseverlere hukuki dayanışma sağlanmak için bağış toplandı. Bağışlar Dortmund'da bu iş için ATİF tarafından merkezi olarak açılan hesaba yatırıldı.

Dortmund'da yürüyüş, B. alman polisinin saldırısından yılmadığımızı, yılmayacağımızı gösteren, mücadelecilik birliğimizi pekiştiren bir eylem oldu.

ATİF'E ELEŞTİRİ

ATİF YÖNETİM KURULUNA :

Değerli arkadaşlar,
Ben ATİF'in izlediği siyaseti ana hatlarıyla doğru bulan ATİF üyesiyim.
2 Temmuzda yapılan Dortmund yürüyüşünün ön hazırlıklarına ve yürüyüşe katıldım. Bir bütün olarak olumlu olan bu eylemde, gördüğüm kadarı ile önemli hatalar da vardı. Bu hataları iki noktada toplamak mümkün:

Yürüyüş hazırlığında yapılan hatalar:
Yürüyüş öncesi çıkarılan "Protesto yürüyüşüne Çağrı" adlı birinci bildiride görebildiğim kadarı ile iki önemli hata vardı.

Birincisi: 6 Yurtseverin tutuklanması olayı adı geçen bildiride "İnsanlık Dışı Baskı" olarak nitelendirilmektedir. Bu yanlıştır. "İnsanlık" kavramı, sınıflar üzeri bir kavramdır. Belli biyolojik özelliklere sahip olan bütün canlılar, insanlık kavramı içine girerler. Bir tekelleri burjuva ne kadar insansa, bir işçi, bir yoksul köylüde o kadar insandır. "İnsanlık" kavramı, hangi sınıftan olursa olsun tüm insanları içerir. Bu anlamda, B. Alman Emperyalist burjuvazisi de "insanlık" kavramına dahildir. Onun adına bize baskı uygulayan B. alman polisi, adli makamları vs. de insanlık kavramına dahildir. Bu yüzden yapılan baskılar hiç de bildiride süzlenildiği gibi "insanlık dışı" değildir. Meseleyi bildirideki şekliyle ortaya koymak, yapılan baskının gerici sınıfsal özünü gözlerden gizler. "İnsanlığın" bu gün aralarında uzlaşmaz çelişmeler bulunan sınıflara bölünmüş olduğunu gözlerden gizler. Bize baskı uygulayanlar, bu baskıya "insan" olmadıkları için değil sınıfsal çıkarları gereği uyguluyorlar! Görüşüme göre, ATİF bildirilerinde ve yayınlarında "insanlık dışı" ve buna benzer sınıflar üzeri kavramları terk etmelidir.

İkincisi: 6 yurtseverin tutuklanması olayında karşımıza çıkan esas düşman kimdir? Bence bunun cevabı açıktır. Bu konuda baskıyı uygulayan, 6 arkadaşımızı bizzat tutuklayan ve tutuklu tutan kimse; karşımıza alacağımız esas hedef odur. 6 yurtseveri tutuklayan B. alman polisidir. B. Alman polisi, B. alman tekelleri sermayesinin B. alman emperyalizminin adına arkadaşlarımızı tutuklamıştır. Bu yüzden eylemlerimizde esas hedef B. alman emperyalizmi olmalı idi. Biz B. alman emperyalizminin neden bize, ATİF'e saldırdığını sebepleri ile ortaya koymalıydık. Bu konuda sosyal faşistlerin ihbarı, ve bunların alman polisi ve Türk faşistleri ile işbirliği ikincil olarak teşhir edilcek konu olmaliydi. Fakat 1. bildiride B. alman emperyalizminin teşhiri hemen hemen hiç yoktur. İkinci bildiride ise yeterli değildir. Her eylemde, önce saldırılacak esas hedef tespit edilmelidir. Batı Alman Emperyalizminin bize, doğrudan saldırısında, esas hedef tabii ki o olacaktır.

Yürüyüş teknik hazırlığında da hatalar vardı. Mesela benim olduğum derneğe, yürüyüşte taşınacak pankartları, atılacak sloganları bildiren yazı geç geldi. Aynı şekilde bildiriler de, özellikle birinci bildiri çok geç çıktı. Elimize çok geç geldi. Biraz daha iyi bir planlama ile bu aksaklıklar giderilebilir ve giderilmelidir.

Yürüyüşteki Hatalar :

Yürüyüşün içindeki hatalar gelince: Önce, düzenlendiği bölgedeki arkadaşlar yeterince hazırlıklı değildi. Bu yüzden yürüyüşün başlamasından önce, yürüyüş kolunun dizilmesinde bazı aksaklıklar çıktı. Bunun yanında yürüyüş boyunca okunacak yazılar da hem çok uzun; hem ajitasyon yönünden zayıf yazılardı. Yazıları okuyan arkadaşlar ise devamlı yazılı metin okuyorlardı. Halbuki, yazılı metinden çok geçilen kitlelerin niteğine göre kısa, vurucu konuşmalar yapılmalıydı. Bu yönde kendimizi geliştirmemiz gerektiği bence ortadadır.

Yürüyüş sırasında ortaya çıkan en büyük sakatlık, bazı siyasi dergi sempatisini arkadaşların ATİF/ATÖF bloğu içine girmesi bu ATİF /ATÖF bloğu içinde, kendi şiarlarını atmasıydı. Bu arkadaşlar hatta bir ara ATİF /ATÖF'ün merkezi olarak tespit ettiği, ve atılacağını bildirdiği şiarları bastırmaya kalktılar. Bu olumsuz bir durumdu. Dışarıdan bakınca, sanki ATİF/ATÖF bu küçük grubun attığı sloganları atıyor gibi görünüyordu.

Bence bu konuda ATİF'in eylem birliği, ve ortak eylem anlayışı kesinlikle doğrudur ve mutlaka uygulanmalıdır. ATİF/ATÖF yapacağı eylemlerde kendi bloğunda atılacak sloganları, ve taşınacak pankartları önceden tespit ve ilan etmeli, ATİF/ATÖF bloğunda tespit edilen ve ilan olunan sloganlar dışında slogan atılması, pankart taşınması önlenmelidir.

ATİF/ATÖF'ün attığı sloganları doğru bulmayan; veya bu sloganların ötesinde slogan atıp pankart taşıma isteğinde olanlar; kendi bloklarını kurmalı, ATİF/ve ATÖF-

Devamı 5. sayfada

Bu bildiri B. almanyanın her yanında binlerce dağıtıldı.

2 Temmuz 1977 Cumartesi günü, B. Almanyanın her yanında Türkiyeli ilerici işçi ve öğrenciler Dortmund'ta geldiler. Yürüyüş 12.30'da bir konuşma ile başladı. Yürüyüş boyunca türkçe ve almanca konuşmalar yapıldı. "Kahrolsun komprador patron ağa devleti" "Faşizme ölüm bağımsız demokratik Türkiye" " Milli zulme son" "Kahrolsun faşistler sosyal faşistler" "Yabancılar yapılan baskılara son" "Kahrolsun yabancılar kanunu" "5 yurtseverin işten çıkarılması durdurulmalıdır" "6yurtsever sınır dışı edilmemelidir" "Kahrolsun B. alman emperyalizmi" "yaşasın enternasyonal dayanışma" şiarları

GREV BİR MÜCADELE OKULUDUR!

STRASBOURG'TA İŞÇİLER HAKLARINI MÜCADELE İLE SÖKE SÖKE ALDILAR

Geçen ay içinde Strasbourg'da Roth Freres Fabrikasında bir grev oldu. Grev katılan Türkiyeli bir arkadaşın "Mücadele"ye gönderdiği yazıyı yayınlıyoruz.

ROTH FRERES GREVİ VE TECRÜBELERİMİZ GREVİN HAZIRLIĞI

Fransız tekelci burjuvazisi son dönemlerde içine düştüğü ekonomik krizin yükünü "kemer sıkma" politikası ile genel olarak tüm emekçi halka, özel olarak işçilere çek-tirmek istiyor. Fransız tekelci burjuvazi-sinin devleti ve onun hükümetinin başba-kanı Barre Fransız burjuvazisini düştüğü çıkmazdan kurtarmak için, işçi ücretlerini dondurmaya amaçlayan bir reform hazırla-mıştır. Kısaca "Barre planı" diye adlandı-rılan "reforma!" göre işçilerin aylıklarına %6 dan fazla zam yapılamayacaktır. Halbuki son dönemde işçi ücretleri yerin-de saydığı halde hayat %20 pahalılaşmış-tır. Fransız ve yabancı işçiler Barre pla-nına karşı genel grevlerle direniyorlar.

"Roth kardeşler" Fabrikası Strasbourg şehrinde-dir. Fransa'da araba koltukları yapan tek firmadır. Fransa araba sanayine rakipsiz olarak mal satmaktadır. Roth kar-deşler fabrikasına, kurulduğundan beri (yaklaşık 40 sene) hiç bir sendika girme-yi başaramamıştır. 1958 yılında sendika-laşmak isteyen işçilerin sendikalaşma-larını çeşitli hilelerle önlemesini bil-miştir. Patronlar, bunun üzerine fabrikada çalışan Fransız işçileri fabrikayı ter-ketmişler Roth kardeşlerde emperyalizme bağımlı geri bıraktırmış ülkelerden çok ucuza çalıştırılmak üzere işçi almayla başlamışlardır. Fabrika 1968 yılında büro ve şeflerin haricinde Fransız kalmamış Fransızların yerini yabancı işçiler almış-tır. Fabrikaya ilk Türkiyeli işçi 1971 yılında girmiş; bugün toplam 300 Türkiye-li işçi çalışmaktadır. Bütün fabrikada 1200 işçi vardır. İşçilerin milliyetleri şöyledir. Fransız (çok az) Türkiyeli, Fas-lı, İspanyol, Portekizli ve az sayıda İtal-yan vardır.

1958 den sonra iki defa daha sendikalaş-ma hareketleri olmuş fakat her ikisi de başarısız olmuş patron sendikalaşmaya ön-derlik eden işçileri fabrikadan atmıştır. Patron yabancı işçi olduğumuzdan, dil bilmediğimizden bizlere Fransa'daki en düşük ücreti hatta daha da az vermektedir. Aylıklarımız 1700-2200 Frank ara-sında değişmektedir. Fazla mesai saatleri bize ödenmediği gibi aylıklarımızdan keyfi para kesilmektedir. Haklarımızı arama-yı gittiğimizde kendimiz anlatamadığımız için fabrikanın tercümanı Rafet gelmek-te o da patronun adamı olduğundan hiç bir şey öğrenmeden dışarı çıkıyoruz. Rafet aynı zamanda bir çoğumuz para ile fabrikaya almıştır. Bunun için grevin sonunda atılmasını şart koştuk ve attırdık.

Patrona bizi sömürdüğü göz göre göre hakkımızı yediği için kin duyuyorduk. Hak-larımızı nasıl alacağımızı bilmiyorduk. CFTD sendikası içinde çalışan Türkiyeli devrimcilerle ilişki kurduk. Devrimci arka-daşlarımızı birleştirsek haklarımızı alabilece-ğimizi bize uzun uzun anlattılar. Bizler ilkten çok az sayıda sendikaya üye olduk. Sendikada çalışan arkadaşlarla her hafta toplantılar yapıyor nasıl hareket etmek gerektiğini kararlaştırıyorduk. Her hafta toplantıya katılma oranımız artıyordu. Sendikali arkadaşlarımız arttıkça diğer milliyetlerden işçilere de sendikali ol-maları gerektiğini ve hep birlikte hakkı-mızı almamız gerektiğini anlatıyorduk. İlk zamanlar sendikali olmaya pek yanaş-mayan diğer milliyetlerden işçileri top-lantılarımıza tek tek götürmeye çalıştık. Onlara birleştirmiş zaman haklarımızı alabileceğimizi gerek toplantılarda ge-rekse iş başında anlattık. Çalışmalarımızı çok dikkatli yürütüyorduk, çünkü daha ön-cek olumsuz örnekler vardı. 3 ay içinde sen-dikali sayımız 300 ügeçti. Bu arada pat-ron kendi delegelerini seçmek istedi. Bizler sendikali işçiler olarak sendi-kamızla birlikte seçimlere katılmak iste-dik. Patron red edince bizler seçimleri protesto etmek için seçimlere katılmadık. 1200 kişilik fabrikada seçimlere katılan 117 kişi oldu. Bunlarda şefler ve diğer fabrikasından getirdiği 2 otobüs işçi-lerdi. Sendikamız seçimlerin iptal edilme-si için mahkemeye baş vurdu. Bizlerde is-teklerimiz sendika delegesi arkadaşlar la duyurduk. Patron sendika delegesi ar-kadaşları geri çevirdiğinden ve istekle-rimize cevap vermediğinden. Bize üç gün

sonra greve başlamak kalıyordu. Grev gitmeden önce son bir defa daha toplan-dık. Yapılacak işleri konuştuk. Grevden bir gün önce isteklerimizi vardiya de-ğişiminde bildiri halinde (bütün diller-den) tüm işçilere dağıttık.

Grevin başlayacağı gün sendikacılarla birlikte fabrikanın barakalarında top-landık. Toplantıda şu kararları aldık. 1-1. Haziran sabaha karşı 4.30 da var-diya değişiminde grev başlayacak. 2-Tüm sendikali işçiler en geç sabaha karşı saat 3 te fabrikanın önünde ola-caklar.

3-Tüm kapılar tutulacak. 4-Niye greve başladığımız bütün diller-den bildirilerle işçilere anlatılacak. 5-Fabrikanın önünde ve etrafında grev bo-yunca nöbet tutulacak.

Sendikacılar baştan fabrikanın kapısı-nın kapatılmasına pek yanaşmadılar. Fakat bizim kararlı tutumuz karşısında kabul etmek zorunda kaldılar.

GREV

Grevimiz kararlaştırdığımız gibi 1 Hazi-ran sabahı başladı. Grev bütün işçiler katıldı (Sendikali sendikasız) Grevdeki taleplerimiz şunlardı.

- 1-Sendikanın kabul edilmesi
- 2-Herkese aylıklarına 300 F zam
- 3-Senelik izin 45 güne çıkarılması (15 günü parasız)
- 4-1 aylık yılbaşı primi
- 5-Servis arabalarının her vardiyada işçileri taşıması. Kendi arabası ile gelenlere benzin parası verilmesi.
- 6-Tüm işçilerin derhal sağlık muaye-nesinden geçmesi. Sağlık kontrolla-rının düzenli olması.
- 7-Hastalık paralarını patronun vermesi.
- 8-Senede 2 defa iş elbisesi verilmesi.
- 9-İş şartlarının düzeltilmesi. vs

Grevin ilk günü akşama kadar, greve katı-lan tüm milliyetlerden işçiler kendi halk oyunlarını oynadılar. Devamlı olarak her milliyet kendi halk müziğini sıra ile teypte çalıyor hep birlikte dinliyorduk. Yine grevci işçilere destek sağlamak üze-re yakın fabrikaların önlerine yürüyüşler yaptık ve mücadelemizi anlatan bildiriler dağıttık. Fabrikanın her yanında çeşitli milliyetlerden işçiler nöbet tuttu. Birinci günün akşamı bütün işçilerin nö-bet tutmasını kararlaştırdık. Gecede halk oyunlarını oynamaya devam ettik.

1.günün geceside olaysız geçti. Grevin ikinci günü patron fabrikanın içindeki makinelerin ve bazı kimyevi maddelerin bakımı için 7 kişinin fabrikaya girme-sini istedi. Biz bunu fabrikanın içinde olabilecek herhangi bir şeyden bizlerin sorumlu olacağı düşüncesiyle kabul etme-dik. Patron bunun üzerine mahkemeye ve aynı saatte mahkemeden 7 kişinin içeri girmesi için kağıt almış. Mahkemenin kar-rarını uygulamak üzere fabrikaya polis-in gelmesinde sağlamış. 2 Haziran saat 6,30 19.00 arası 450-500 polis fabrikanın önü-ne geldi. Polisler bize fabrikanın önünü terketmemizi söylediler. Biz polislere fabrikanın önünü terketmeyeceğimizi ka-nuni hakkımız olan grev yaptığımızı, polislerin fabrikaya gelmesinin kanunsuz olduğunu söyledik. Polisler bizi dinleme-diler bile, yalnız 10 dakika içinde ter-ketmemizi yoksa zor kullanacaklarını söy-lediler. Bizler daha bunu tartışmaya baş-lamadan bir dakika içinde saldırıya geçti. Biz ilk anda neye uğradığımızı bilmeden polis copları altında geriye çekilmeye başladık. İlk anda 10 a yakın arkadaşımız çeşitli yerlerinden yaralandılar. İki arka-daşımız kafalarına yedikleri joplardan bayıldılar. 80-90 arkadaşımız çeşitli yer-lerinden yaralandılar. Jop izleri hala bel-lidir. İlk şaşkınlığımız geçince bizlerde yerlerde bulduğumuz taşlarla kendimizi koruduk. Polisin saldırısı 2 saate yakın devam etti. Bizler durumun aleyhimize da-ha da kötüleşeceğini farkına vararak he-men geri çekildik. Olay yerinde hemen bir toplantı yaparak durumu görüştük.

Yapacağımız işleri kararlaştırdık, aramız-da şu kararları aldık. Polis fabrikadan gi-dene kadar fabrikanın sokağında nöbet tutulacak (hep birlikte) Grev devam et-meye, ve polis mahkemeye verilecek. Bu arada da polisin saldırısını en geniş şekilde teşhir etmek, mahkemeye baskı yapacak kamu oyu oluşturmayı sağlamaya çalışmak. Zaten bizler diğer fabrikalarda-ki işçi kardeşlerimiz ve halk tarafından grevin birinci gününden itibaren destek-leniyorduk. Polisin saldırıya gece saat 12 de Strasbourg Baş Konsolosu, çalışma ataşesi ve diğer memurlar din görevlisi-de dahil, geldiler. Grevi kırmak için elle-rinden geleni yaptılar. Fakat bizler haklarımızı istediğimizi, polisin saldırısı-nın kanunsuz olduğunu, haklarımızı alıncaya kadar da direneceğimizi kararlı bir şekilde söyledik. Konsoloslukların bizle-rin haklarını savunmadığını patronların yanında olduklarını bir kere daha gördük. Gece sabaha kadar tüm arkadaşlar nö-bet tuttuk. Gündüzleri yine yakın fabri-kaların önüne yürüyüşler yaptık. Fabrika-larda mücadelemizi anlatan polislin faşist saldırısını teşhir eden ve bizleri destek-lemeye çağıran bildiriler dağıttık. Dağıt-tığımız bildiriler ilk günden itibaren etkisini gösterdi. Yakın fabrikadaki işçiler gündüzleri iş arasında bizleri ziyarete geliyor, geceleri bizlerle be-raber nöbet tutuyorlardı.

Grevin 5.günü patron grevi kırmak için bir bildiri yayınladı ve bizlerin adre-sine posteladı. Bildiride pazartesi iş başı yapanlara çalışmadığı günlerin pa-rasını vereceğini ve primde vereceğini bildiriyordu. Ayrıca grev uzun sürecek olursa fabrikanın kapanacağını ve işçile-rin hepsinin işsiz kalacağını yazıyordu. Patronun bu oyununa bir kaç işçi dışında kimse gelmedi. Bu arkadaşlara da patronun bunun grevi kırmak için yaptığını bir-likte mücadeleye devam edersek hakları-mızı alacağımızı anlattık. Arkadaşlarda bize katıldı.

Grevin sekizinci günü yani patronun oyununun geçmediği gün polisler fabrikayı terkettiler. Bu bizlerin ilk başarısıydı. Patron bizi bölmeye ceğini anlamış ola-cakki aynı gün görüşmeye çağırıldı ve bir kısım isteklerimizi kabul etti. Fakat biz patronun verdiklerini kabul etmedik.

Grevin bundan sonraki günleri patronla yapılan görüşmelerle geçti. Gün geçtikçe aramızdaki birlik artıyordu. Bunu an-layan patron fabrikaya gelerek bizlerle konuşmak istediğini delege arkadaşlara söylemişler delege arkadaşlarda bize söy-lediler bizde kabul ettik. Patronu "grev devam ediyor" "katil polis" "katil Roth kardeşler" sloganları ile karşıladık. Patron bize yaptığı iyilikleri sayıp dök-meye başladı. Fakat başlaması ile yuh ses-leri arasında bırakması bir oldu. Sonra Strasbourg bölgesinde en yüksek parayı kendisinin verdiğini, grev nedeniyle ver-diği parayı artıracığını diğer talep-lerimizin bir kısmını kabul ettiğini anlattı ve iş başı yapmamızı istedi. Bizler sık sık grev, bütün haklarımızı alıncaya kadar devam edecek sloganı ile patronun konuşmasını engelledik. Patron bununda sökmediğini görünce konuyu de-ğiş-tirdi. Ve bizlerin hepimizin yabancı ülke-lerden Fransaya çalışmak üzere geldiğimi-zi kendisinde bize iş verdiğini, fakat niye çalışmadığımızı anlıyamadığını ve çalışmaya mecbur olduğumuzu anlatmaya kalktı. Fakat bizlerin sert protestoları ile karşılaştı. Bizler buraya kendi ülke-lerimizdeki patronların iktidarının sat-tığını fakat bizlerin köle olmadığını, her şeyi bizim ürettiğimizi, hakkımızı almadan iş başı yapmayacağımızı tekrarladık. Bunun üzerine patron "sizin gücünüz varsa bizim gücümüz var" diye tehti etti. Ve "katil Roth kardeşler" sloganı ile fabrikayı terk

etti.(Fabrika sahiplerine "Katil Roth kardeşler"dememizin sebebi:fabrikada bol miktarda zehirli gaz var ve yeni gelen işçi 6 ayda hasta oluyor.Bir Portekizli işçi arkadaşımız gazlar yüzünden ölmüş,birçok arkadaşımız kör olmakla karşı karşıya. Grev esnasında getirdiğimiz doktorlar ise bu gazda çalışan işçilerin 10 senede öleceklerini açıkladılar.)

Bunun üzerine bizler herhangi bir faşist saldırı olabilir diye kendimizi korumak için hazırlıklar yaptık.Çünkü grevin 4. günü REİMS şehrinde sivil faşistler bir greve saldırmış ve bir işçi arkadaşı öldürmüşlerdi.Fakat grev sonuna kadar herhangi bir saldırı olmadı.Yalnız patron köpeğibir kaç gün kendini bilmez grev yerinde olay çıkarmaya kalkıştı.Fakat bunlara gerekli ders verildi.

Grev esnasında Tercüman ve Hürriyet gazeteleri muhabirleride sıklıkla gelip grevi kırmak için bizlerin kafalarını karıştırmaya kalkıştı.Bu faşist şöyle diyordu:"greve talebeler karıştı,bunlar komünisttir.Bu talebegrvi kendi amaçları için yapıyor ve grevi sepiirmaya kalkışıyorlar...vs"Bunun örneğininde diğer milliyetlerden işçilerin ve devrimcilerin bizleri desteklemek üzere gelmelerini gösterdi.Bunun üzerine bizler gerek Türkiyeli devrimci öğrencilerin gerekse diğer milliyetlerden devrimcilerin hiç bir çıkarı olmadığı halde bizlerin hayatını paylaştığı grevin devam edip haklarımızı alabilmek için bizlerden fazla çalıştıklarını; bunun yanında kendi gibi faşistlerin ve patron adamlarının grev yerine grevi dağıtmak için geldiklerini,açık bir dille grevlerini terk etmelerini söyledik.Grevin devamı boyunca iki pazar kültür günü düzenledik.Kültür günlerinde çeşitli milliyetler halk oyunlarından halk türkülerinden örnekler verdiler.Ayrıca İranlı öğrenci arkadaşlar ve Fransız devrimcileri de kendi ülkelerinin halk oyunlarını ve halk türkülerini söylediler.

Grev boyunca yakın fabrikalarda yaptığımız yürüyüşlerin yanında diğer fabrikalardaki işçilerin ve çeşitli milliyetten işçilerin katıldığı bir yürüyüş ve yürüyüşün bitiminde miting yapıldı.Yürüyüşte şu sloganları taşıdık: "Katil Roth kardeşler" "faşist,katil polis" "birliğimiz bütün Roth'ları yıkacaktır" "bütün milliyetten işçiler patronlara karşı birleşelim" "yaşasın dünya işçilerinin dayanışması" "işçiyiz güçlüyüz" "kahrolsun bizi patronlara satanlar" "işçiler sendika yönetimine" "zulmün ve sömürünün olmadığı yeni bir dünya kuracağız" "faşizme ölüm bağımsız demokratik Türkiye" En çok attığımız slogan ise "Katil Roth kardeşler" "faşist,katil polis" "yabancı,Fransız aynı patron aynı kavga"sloganlarının Fransızcası idi.

Yürüyüş boyunca bildiri dağıtıldı, MÜCADELE gazetesi satıldı.Yürüyüşün sonunda yapılan mitingte diğer büyük Fransız İşçi Sendikası adına konuşma yapan Türkiyeli revizyonisti protesto ettik. Protesto etmemizin başlıca nedeni işçi düşmanları grev boyunca desteklemek için hiç gelmemişler sadece nutuk çekmek için gelmeleri;birde bunların grevi desteklemek için gelmedikleri halde işçi derneği sorumlularından biri vasıtası ile DİSK dergisi dağıtmaya kalkmalarıdır. Bu iki olay revizyonistlerin gerçek yüzlerini bize göstermiş,bunların hiç bir zaman

ezilenlerin dostu olmadığı ancak ezilenleri kendi çıkarları doğrultusunda destekler görüldüğü gerçeğini ve revizyonistlerin faşistlerle beraber anarşistlikle,Maoculıkla karalamaya çalıştıkları devrimcilerin grev boyunca ezilenlerin gerçek dostu olduklarını gördük.

DİSK dergisini dağıtmaya kalkan işçi derneği yöneticisine bu dergiye niye dağıttığını sorduğumuzda bu derginin işçileri savunduğunu ve kendisininde işçileri

desteklediğini söyledi.Bizde kendisine mücadelemizin DİSK dergisini dağıtmakla desteklenmeyeceğini devrimcilerin yaptığı gibi mücadelemizi anlatan bildiriler dağıtmak,maddi yardım toplamak diğer fabrikalardaki işçileri grevimizi desteklemeye çağırarak ve bizimle beraber nöbet tutmakla mücadelemizin desteklenebileceğini söyledik.Kendisinin fırsatçı olduğunu,fırsatçılarla hiç bir işimizin olmadığını ve DİSK dergisini dağıttırmayacağımızı söyledik. Ve dağıttırmadık.

Grevimiz 17.günü isteklerimizin çoğunun kabul edilmesi üzerine son buldu.Grev bizim için tam bir başarı olmadı.Fakat tüm milliyetlerden işçiler yeni dönemde daha da mücadele etmek azmiyle iş başı yaptı.

Grevin sona ermesinin nedenleri :

- 1- Tatil ayının yaklaşması ve işçi arkadaşlarımızın çoğunun ya bilet alması ya da uçakta yerlerini ayırtması.
- 2- Maddi sıkıntı;işçi arkadaşlarımızın çoğunluğu aylıklarını almamışlardı.Sendikada daha önce kredi vereceğini söylediği halde kredi vermemesi işçi arkadaşlarımızın çoğunun moralini bozmuştur.
- 3- Arkadaşlar,nasıl olsa sendikayı kabul ettiriyoruz ve isteklerimizin bir kısmını alıyoruz. Tatil dönüşünde daha iyi örgütlenir tekrar mücadeleye gireriz düşüncesindeydi. Sendika delegesi arkadaşlarımızda grevin 17.günü artık patronla anlaşmaya varsak iyi olur,gün geçtikçe görüşmelerimiz tehlikeye girebilir. demeleri üzerine işçilerin çoğunluğu iş başı yapmayı kabul etti.Diğerleri çoğunluğun görüşlerine uydu.Ve yeni mücadeleler için hazırlanmak üzere greve son verdik.

ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER

- Fabrikadaki tüm milliyetten işçilerin birliğini grev boyunca sağlamamız.
- Diğer fabrikalardaki emekçilerin desteğini almamız.
- Tüm milliyetlerden devrimcilerin desteğini almamız.
- Kamuoyu yaratmak için çeşitli gösteriler (yürüyüşler,miting,kültür günleri Fransızca bildirileri geniş olarak dağıtmak)düzenlememiz.
- En geri işçilerin patronların ve onların devletinin adaletini ve polisin gerçek yüzünü görmeleri.
- Önemli kararların bizzat işçiler tarafından alınması.

(Patronla yapılan görüşmelerin işçilere anlatılması,işçilerin bu konuda karar vermesi.Grevin içinde tüm kararları bizzat işçilerin vermesi örneğin: Kapıların tamamen kapatılması gibi.Kararların en geniş şekilde tartışılıp ondan sonra sonuca bağlanması.Bunlar özellikle çok önemlidir çünkü bu işçilerin arasındaki birliği güçlendiriyor,sendikanın her hangi bir oyunu olursa bozuyor,delegelerle işçilerin bağıni güçlendiriyor.)

BUNLAR GREVIN OLUMLU YÖNLERİDİR

EKSİKLİKLERİMİZ İSE ŞUNLARDIR:

- Yeterince siyasi çalışma yapmamamız
- Konsolosluk ve Ataşelik gibi resmi kurumların gerçek yüzünü yeterince teşhir etmememiz.
- Genel olarak Fransadaki sendikaların, özel olarak CFDT sendikasının niteliklerini ve devrimci sendikaların nasıl olması gerektiğini yeterince açıklamamamız.
- Grev süresince Türkiçe bir broşür hazırlayıp tecrübelerimizi en geniş Türkiyeli işçilere anlatmamamız.
- Türkiçe bildirileri en geniş kitleye dağıtmak için çaba sarfetmememiz.
- Grevi yönlendirmek üzere sendika delegelerinde dahil olduğu grev komitesi kurmamız ve buna bağlı olarak bir çok işçilerin kendiliğinden yapılması.
- Anti devrimcilerin yüzünün yeterince teşhir edilmemesi.
- Grevin uzun sürmesi halinde maddi zorlukları çözmek için kafa yormamamız
- Maddi yardım toplama işini sadece Strasbourg şehriyle sınırlı tutmamız ve Fransanın diğer şehirlerine yaymamamız
- Patronun diğer fabrikalarında greve gidilmesi için yoğun çalışma yapılması.

Bundan sonra yukarıda tespit etmeye çalıştığımız hatalarımızdan dersler çıkararak yeni mücadelelere hazırlanacağız.

Bizim bu mücadelemizden çıkardığımız tecrübelerden Avrupadaki tüm işçilerin yararlanması için ATİF'in yayın organı MÜCADELE'de bu yazının yayınlanmasını istiyoruz.

YAŞASIN TÜM İŞÇİLERİN MÜCADELECI BİRLİĞİ!

ATİF'E ELESTİRİ

Baş tarafı 3. sayfada den kendilerini ayırmalı ve kendi bloklarında doğru buldukları sloganları atmalıdırlar.

İleriki dönemde eylemlerde karışıklık çıkmaması için bu, eyleme katılacak tüm kişi ve gruplara kesin bir şekilde anlatılmalıdır.

Dortmund yürüyüşünde bir başka olumsuzluk,bir alman grubunun bir diğer alman

grubunun ajitasyon-propagandasını engellemeye kalkması idi.Tartışmalar içinde engellemede bulunan almanların ATİF'in eylem birliğinden haberdar olmadıkları ortaya çıktı.ATİF'in eylem birliği anlayışına göre,ATİF'in düzenlediği eylemi yönelimini doğru bulan tüm kişi ve gruplar, eylemde birlik ajitasyon-propagandada serbestlik temelinde ATİF eylemlerine katılabilirler.Eyleme katılan hiç bir grup,bir diğer grubun ajitasyon ve propagandasını engelleme hakkına sahip değildir.Bundan sonraki eylemler için,eylem birliği görüşmelerinde tüm yabancı teşkilatlarada bu görüşümüz anlatılmalıdır.Onlar,bunu bileerek ATİF eylemine gelmelidir.Ayrıca ATİF'in düzenlediği eylemden sorumlu olan ATİF'tir.Hangi propagandanın ve ajitasyonun,düzenlenen eyleme ters düştüğünü tespit edecek olan ATİF'tir.ATİF eylemine katılan her hangi bir grup,bir diğer grubun yaptığı ajitasyon ve propagandanın eylemin çizgisine ters düştüğü görüşünde ise,bunu ATİF'e bildirmelidir.Dortmund yürüyüşünde bir alman grubunun yaptığı gibi,kendi başına karar alıp uygulamaya kalkmamalıdır.

Değerli arkadaşlar, Pratiğimizde ortaya çıkan bu hataları el birliği ile düzeltirsek,önümüzdeki dönemde daha da güçlenmemiz için hiç bir sebep yoktur.

YAŞASIN ATİF !

Berlin'den

M.GÜNEŞ

IMPRESSUM: V.i.S.d.P E.YURDAKAP
1 Berlin 36,Postfach 360171

Banka hesap nr: BERLİNER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56, Konto nr.250 4298
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171

Druck : AGIT-DRUCK

BÖLÜCÜLÜK YIKILACAKTIR

DARMSTADT DERNEĞİ GENEL KURULU YAPILDI

ATIF ÜYESİ

DARMSTADT VE CIVARI TÜRK İŞÇİ DERNEĞİ
OLAĞAN GENEL KURULU 26.6.1977
TARİHİNDE YAPILDI

Genel Kurula katılan ve kaybeden bir grup; Genel Kuruldan sonra bir bildiri çıkararak; Genel Kurulun "Demokratik" olmadığı iddiasında bulundu; Yönetim Kurulundan arkadaşları "bölücülük" suçladı. "Bölücülük" suçlamasını yapanlar; çıkarılmaları bildiriye "Gross Bieberauve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği Müteşebbis Heyeti" adıyla imzalayarak; gerçek bölücünün kim olduğunu ortaya koyuyorlardı.

Nitekim bunlar daha sonra; Darmstadt İşçi Derneğine karşı "Gross Bieberau İşçi Derneği"ni kurarak bölünmeye hizmet ettiklerini gizlediler.

Aşağıda "ATIF" Darmstadt ve Civarı Türk İşçi Derneğinin olayla ilgili bildirisini yayınlıyoruz.

BÖLÜCÜLÜK YIKILMAYA MAHKUMDUR

Darmstadt Türk İşçi Derneğinin 26.6.1977 tarihinde yapılan yıllık kongresinden sonra "Gross-Bieberau ve Çevresi Türkiyeli İşçi Derneği" imzası altında bir bildiri dağıtıldı. Yeni Yönetim Kurulu ve Kongreyi idare eden Divan Heyeti olarak bu bildiri, kongrenin seyri ve kongre sonrası gelişmeleri hakkında görüşlerimizi açıklamayı gerekli gördük.

İlk başta şu tesbiti yaptık: Dağıtılan bildiri Darmstadt ve çevresindeki işçilerin ve emekçi gençlerin birliğini pekiştirmeye hizmet etmekten uzak olup bölücü bir hedef gütmektedir. Her ne kadar bildirinin yazarı ve fikirdaşları birlikte ve beraberlikten bahsetmeler bile pratikleri bunun tam tersini gösteriyor. Bunun da ötesinde bu bildiri kongreye katılan 300 işçi arkadaşın gözleri önünde olan kongrenin gidişatını çarpıtmakta ve gerçekleri ters yüz göstermektedir. Nasılki güneş balçıkla sıvanmazsa, gerçeklerde asılsız olan bir takım iddialarla çürütülemez. Bu bildiri birleşme yerine bölünmeyi, yapma yerine yıkmayı, ileri gitme yerine gerilemeyi, hataları düzeltme yerine sistlemeyi, dostluk ögütlemeye yerine düşmanlık tohumları eken ciddiyetten uzak sorumsuz bir davranışın ürünüdür. Tüm bunları kendine çeşitli sıfatlar takarak yapmak hiç bir şeyi değiştirmez. Şimdi biz kısaca öfkenin ve duygusallığın ifadesi olan iddiaları tek tek ele alarak, getirilenlerin gerçekte olan ilişkisini açıklayarak kongreye katılan veya katılmayan işçi arkadaşlarımıza kongrenin

gidişatı hakkındaki yalın doğruları belirtceğiz:

Bildiri yazarı bir takım arkadaşları bölücü, grupçu ve kariyerist kişiler olarak adlandırmakta, fakat bu kişilerin kimler olduğunu açıklamamakta ve yine bu kişilerin neden böyle olduklarını ortaya koymamakta. Bölücü olmak demek işçilerin demokratik ve ekonomik haklarını kararlılıkla savunma, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine destek sağlayan, faşistlere ve sosyal faşistlere karşı amansızca mücadele eden Darmstadt ve civarı Türk İşçi Derneğini bölmek demektir. Tıpkı bugün olduğu gibi geçmişte de çeşitli kişiler "halk evi" "Türkiye Kültür Merkezi" gibi dernekler kurarak bu bölünmeye zemin hazırlamışlardır. Buna en çok sevinenler işçilerin binbir parçaya bölünmesini isteyen halk düşmanlarıdır. Acaba bildiri yazarı yaptıklarıyla bu halk düşmanlarının ekmeğine yağ sürdüğünün farkında değildir? Eğer öyleyse kendisini uyarıyoruz. Yaptığı pratik, halkı bölücü ve halka hizmet etmekten uzaktır.

Grupçu olmak demek bir bütün olarak işçilerin çıkarlarını her şeyden üstün tutmak, emperyalizme, sosyal emperyalizme faşizme ve sosyal faşizme karşı olan bir siyaset izlemekmidir? Eğer öyleyse biz seve seve grupçuyuz.

Divanın taraf tuttuğu iddiasına gelince, bu da diğerleri gibi gayri ciddi ve duygusallıktan öteye geçmeyen bir iddiadır.

Eğer divan taraf tutsaydı bir tarafta devamlı söz hakkı verir diğer taraflara söz hakkı vermez, bu gelen önerileri oylamaya koymazdı. Halbuki Divan konuşmak isteyen her arkadaşına söz hakkı vermiş, getirilen öneri kimden gelirse gelsin oylamaya koymuştur. Divanın bundan öte bir görevi yoktur. Bu mudur taraf tutmak? Yoksa bildiri yazarının tüm öneri ve arzularını yerine getirilmediği ve kongreye katılan tüm arkadaşların iradelerine baş vurulduğu

için mi taraf tutulmuştur. Yine divan heyeti eski yönetim kurulunun kongreden önce aldığı kararları uyguladı, halkın güvenini istismar ederek siyasi sahtekarlık yaptı deniliyor. Kanımızca siyasi sahtekarlık işte budur. Olmamış bir şeyi olmuş gibi göstermek. Divan Heyeti ne önceden alınan bir kararı uygulamış ne de uygulayabilir. Divan Heyeti sadece ve sadece çoğunluğun aldığı kararları uygulayabilir. Ve uygulamıştır. Aksi olmuş ve önceden alınan bir karar varsa ve bildiri yazarının bir bildiri de varsa neden açıklamıyor ki tüm arkadaşlar da öğretilen bunu. Bunu yapmayı aksini yapmak işçi arkadaşlar arasında şüphecilik yapma art niyetine dayanır.

Bu art niyet iflas etmiş ve açığa çıkmıştır. Çünkü Kongre yüzlerce kişinin gözleri önünde olmuştur. Kongre yönetimine şahit olan yüzlerce arkadaş kimse iftira ve yalanla aldatamaz. Yalnız bildiri yazarı bununla kendi kendini teşhir eder, ve etmiştir.

Divan Heyetinin halkın güveninin istismar etmesi yine gerçek dışı bir iddiadır. Divan Heyeti etse etse kongreyi bağından beri engellemeye çalışan, kıskırtıcılık yapmaya çalışan üç beş kişinin güvenini istismar etmiştir. Çünkü onlara kongreyi baltalama imkanı vermemiştir. Yine eski Yönetim ve Denetim kurullarının raporlarında halka yanlış ve eksik bilgiler verildiği ileri sürülüyor. Burada yine Darmstadt Türk İşçi Derneğine karşı güven sızlık yaratmak için çaba harcanmaktadır. Ancak gerçekten bildiri yazarı üyelere yanlış ve eksik bilgi verildiği iddiasında, bu yanlış ve eksikliklerin neler olduğunu neden açıklamıyor? O bunu yapmakla belirtilen hata ve yanlışlıkları yapanlara ortaklık etmiyor mu? Bununla halkın davasına zarar vermiyor mu? Bizce bu arkadaş yaptıkları ile zarar veriyor. Çünkü bugün ülkemizde faşistler ve sosyal faşistlerde yurtseverler hakkında şüphecilik yaratmakta bununla yurtseverleri halktan tedrici banıştırmaktadırlar. Bildiri yazarının da metodu aynıdır, sözde değişiklik göstermektedir. Ancak bildiri yazarının derneğimizi ve divan heyetini grupçu olarak adlandırılmasının nedeni, onun savunduğu görüşe hizmet etmeyi red etmemizdir. Evet biz bugün olduğu gibi yarında kişilere ve gruplara değil, ezilen ve horlanan halkımıza hizmet edeceğiz.

Bildiri yazarı "divan heyetinin seçimi demokratik değildi, çünkü bazı kişiler halka türlü yollarla empoze etmek, divan seçimi için getirilen öneriler red edildi." diyor.

Divan Başkanlığı için çeşitli adaylar gösterildi. Adaylardan biri bir derneğin divan başkanlığını kendisinden daha iyi yapacağını söyleyerek geri çekildi. Bunu mu söylemek anti demokratiktir? Yani kişi bildiğini ve düşündüğünü söylememelidir? Bundan tabii ve doğal hiç bir şey olamaz.

Derneğimizin divan heyetiyle ilgili tüzük maddesi şöyledir: Divan bir başkan tarafından idare edilir, ve bir de katip seçilir. Kongrede tüzüğe göre hareket edildiği için iki kişi seçilmişti. Fakat bazı kişiler tüzüğün bu maddesini çiğnemeyi ve üç kişilik divan heyeti seçmemiz gerektiğini savundular. Esasında bu kişiler işlerine gelirse tüzük dediler, ve işlerine gelmeyince tüzük anti demokratiktir diyerek bunun yerine kendi arzuladıklarını geçirmek istediler. Ama kongrede olduğu gibi bundan böyle kişilerin arzularına göre değil, bir takım prensipler doğrultusunda hareket edeceğiz.

Çeşitli arkadaşlara baskı uyguladığı ve dışarı atılmakla tehdit edildikleri iddiası da öbür iddialar gibi asılsız ve yanlıştır. Divan Heyeti toplantının sağlıklı bir şekilde sona ermesi için huzuru bozanlara laf atanlara ilk önce ihtar verileceğini ve gerekirse salondan uzaklaştırma cezası verilebileceğini söyledi. Bu da kongre seyretmiş herkes bilir ki gayet doğaldır. Ve tersi başboşluğu ve bir kaç bozguncunun kongreyi imkansız hale getirmesini yanında getirir. Bu doğru ve yerinde bir karardır. Çünkü 300 kişinin huzurunu ve kongrenin olumlu bir şekilde gitmesini bir veya bir kaç kişinin bozmasına müsaade etmek yüzlerce kişinin isteklerine değil, bir kaç kişinin isteklerine uymak demektir. Meseleye böyle bakmak üç beş kişinin menfaatını yüzlerce üyenin ve halkımızın çıkarlarından üstün tutmak olmu-

yor mu? Bu mudur yurtseverlik ve ileriliklik? Fakat bildiri yazarının tek amacı vardır, o da kendi değerine su taşımak için bu tip çirkin, yalan ve ithamlarla kısa bir dönem de olsa namuslu arkadaşlara kara çalıp, halk içinde sevilen arkadaşların halkın gözünden düşmesini sağlamaktır. Ama yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Bildiri yazarının mumu yatsıya kadar da yanacaktır.

Eleştiriler bölümünde konuşmalar bütün öneri ve itirazlara rağmen üç dakika ile sınırlandırılması demokrasi değildir deniliyor. Hayatında hiç kongre görmemiş, ilke bilmeyen bir adam ancak böyle bir şey söyler. Nedir bildiri yazarının demokrasi anlayışı? Bir kaç kişinin istediği mi olmalıdır? Yoksa ezici çoğunluğun istediği mi olmalıdır? Bizim demokrasi anlayışımız azınlığın çoğunluğun kararlarına hürmet etmesi ve onlara uymasındır. Eleştirileri üç dakika ile sınırlandırılmasını isteyen ne divan heyeti ne dernek eski ve yeni yöneticilerinden bir kişidir. Bunu kongreye katılan üyelerin büyük çoğunluğu istedi. Bu konuda kongre divan heyeti on dakika, başka bir arkadaş da beş dakika teklif etmişti. Her iki öneride red edildi. Biz kitleye nasıl hayır sizin dediğiniz olmaz bizim dediğimiz olur diyebiliriz. Bu çoğunluğa karşı saygısızlık, onları hiçe saymak demek değildir.

Tabii ki eleştiri süresinin uzun olması iyi bir şeydir. Ancak bir arkadaşın da dediği gibi bizler üye arkadaşlara eleştiri ve özeleştirin anlamını kavratamamışız, bunu kavratmakta hepimizin görevidir. Biz bu eksikliği gidermek için çalışmaya koyulacağız. Laf atmalar yuhalamalar, bir takım kişiler tarafından yapılmıştır. Bu bizleri bağlamaz. Bizzat kim yaptıysa onu bağlar. Kaldık en çok lafatan kongrenin huzurunu bozan, çoğunluğun oylarıyla görevlendirilen divanı tanımayanlar da bildiri yazarı ve onun fikirdaşlarıdır. Bildiri yazarı da bunu inkar edememekte "müsaadesiz konuşmak zorunda kalmışlardır" diye belirtmektedir. Bu itiraz ise bizlere kimlerin kongreyi bozmak istediklerini göstermektedir.

Yine bildiri yazarı, divan heyetinin taraf tutarak önceden kararlaştırılmış kişilerin seçilmesi için elinden geleni yapmıştır. Burada da tüzük hükümleri hiçe sayılmıştır diyor. Kongreye katılan üye ve misafir arkadaşlar da bu iddianın uzaktan yakından gerçeklerle ilişkisi olmadığını biliyor. Tüzük hükümlerince hareket edilerek başkan seçimleri gizli oyla yapılmış iki gözlemcinin de denetimi altında oylama pusulaları sayılmıştır. Buna göre eski başkan 213 oy ve diğer başkan adayı ise 61 oy almıştır. Seçilen başkanın çalışacağı kişilerin isimlerini belirtmesi bunu bir liste şeklinde oylamaya sunması doğal ve çoğu kez uygulanmasına rağmen divan heyeti gürültü çıkmasını diye bu teklifi oylamaya koymadan dahi red etmiş ve şahıs seçimine geçmiştir. Divanın taraf tutması buna mı denir? Eğer divan taraf tuttuysa o zaman divan, bildiri yazarının fikirdaşlarının tarafını tutmuştur. Çünkü doğal olan liste seçimini oylamaya koymadan red etmiştir. Bununla birlikte biz divanın görevini en iyi şekilde yaptığını inanmaktayız.

"Bildiri yine liste çıkarılmasına karşı çıkan arkadaşlar, zorla sürdürülmüş ve bu konuda öneri getirilen arkadaşların önerileri dikkate alınmamıştır" denmekte. Neden bildiri yazarı arkadaş olmamış şeyleri olduğu gibi gösteriyor. Liste usulü seçim yapıldı mı? Bu arkadaş olanları değilde kafasından geçenleri kağıda dökmekte başarıya ulaşacağını ve yarı yolda kalacağını bilmiyor mu? Bunlarla bildiri yazarı belki kongrede olmayanları etkileyebilir, ama ne zamana kadar?

"Öneri getiren arkadaşlara divan heyeti için dökmek istiyoruz diyerek adice alay etmiştir" deniliyor. Divan heyetinin bir üyesinin kullandığı bu terimin yanlış olduğunu söyleyen arkadaş bizzat bu terimi kullanan arkadaşlardır. Arkadaş

özeleştiri yapmıştır. Ve hata yaptığını kabul etmiştir. Bu arkadaş hatasını kabul etmesine rağmen bunun üstüne gitmek eleştirisi, özeleştirin anlamını kavramamak demektir. Bunun da ötesinde hataya hatayla cevap vermek ise daha büyük bir hatadır. Küfür etmek yurtseverliğe yaraşmaz. Küfür ancak lumpenlere mahsustur. Ve aczin ifadesidir. Bu da bildiri yazarının acizliğinde bulunduğu ne yapacağını bilincinde olmayıp şaşkınlara döndüğünü gösteriyor. Bildiri yazarı protesto amacı ile arkadaşların salonu terkettiklerini diğer görev kollarının da aynı usulsüzlükler içinde yapıldığını söylemektedir. Kongre salonunu terkedenler demokratik mücadelenin anlamını kavramayan, hep başarıdan yana olup, yenilgiye tahammülü olmayanlardı. Bu davranış arkadaşların tek bir amaçla, dernek yönetimini ele geçirmek için Genel Kurula katıldıklarını ortaya koydu. Halbuki amaç derneğin yönetimine gelmek ve mevkii sahibi olmak, olmamalıdır. Türkiyeli işçilerin, emekçi

OBER RAMSTADT GENÇLİK DERNEĞİ GENEL KURULU YAPILDI

Ober-Ramstadt ve Çevresinde bulunan biz gençler, bundan iki sene önce bir dernek kurduk. Lokalimiz olmadığından çalışmalar düzenli ilerlemedi.

Yeniden 27.2.1977'de derneğin ikinci Genel Kongresi yapıldı. Seçilen Yönetim Kurulu, en büyük sorunumuz olan dernek lokalini muhtarlardan aldılar. Üye sayısı bir ay içinde 66 dan 80 e yükseldi. Fakat Yönetim Kurulundaki arkadaşlar üyelere bir şey veremediler. Çalışmalara önderlik yapamadıkları gibi aralarında kişisel çatışmalar da oldu. Yapılan anti-faşist, anti-emperyalist yürüyüşlere katıldılar. Sebep olarak tüzüğün "mahkemeye verilmediğini" ileri sürdüler. Zamanla arkadaşlar şahıslara değil, ATIF'in görüşünü savunanlara, karşı tavır takıldılar. Gelen bildirimler kaldırıldı. Dortmund'da tutuklanan "yurtseverlere imza ve yardım kampanyası" adı altındaki yazıyı, yazı köşesinden sildiler. Ve buna benzer çeşitli girişimlerde bulundular. Fakat arkadaşların bu tavırları gözümüzden kaçmadı.

28.6.1977'de bazı işçi arkadaşlar, olağan üstü Genel Kurulun yapılması için imza topladılar. Toplanan imzalar tüm üye sayısının üçte ikisinden fazlaydı.

3.7.1977 Pazar günü, tartışmalar sonucu, çoğunluğun kabulü ile seçimler yapıldı. ATIF'in görüşlerini savunan arkadaşlar, çoğunluğu alıp yönetime geldiler. Bir kaç gündür çalışmalarını yürüten arkadaşlar, çeşitli konular için, bir toplantı hazırladılar. Toplantıda, çeşitli kollarında görev almak isteyen arkadaşlara görev verilecek. Haftada iki gün derneğe tercüman getirilecek. Çeşitli yerlerde, dil sorunu, bu sayede az da olsa halledilmiş olacak. Seminer ve toplantılar ya ayda bir veya üç haftada bir yapılacaktır.

- YAŞASIN ATIF!
- KAHROLSUN BÖLÜCÜLER!
- YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE!
- KAHROLSUN FAŞİSTLER-SOSYAL FAŞİSTLER!

M. KENAN

CASTROP RAUXEL

SIYASİ TUTUKLULARLA DAYANIŞMA GECESİ

Castrop-Rauxel ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği ile Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu (ATÖF) birlikte 17.6.1977 Cuma günü "Yılmaz Güney ve tüm siyasi tutuklulara özgürlük" gecesi düzenlediler.

Yılmaz Güney'in "UMUT" ve "ARKADAŞ" filmlerinin oynatıldığı geceye 150 nin üzerinde Türkiyeli yurtsever ve ilerici katıldı. Gecede siyasi tutuklular ve aileleri için 233,79 DM bağış toplandı.

Gecede, halkımıza uygulanan faşist baskıların, yurtsever ve devrimci sanatçılarda uygulandığı, tüm mahkumlara ve özel olarak dâsiyasi tutuklulara işkence uygulandığı belirtildi. Bütün demokratlar, yurtseverler, devrimciler işkencelere ve siyasi tutuklamalara, tüm mahkumlar üzerindeki baskılara karşı mücadelede çağrıldı.

Castrop-Rauxel ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği bundan böyle anti-faşist, anti-emperyalist güçlerle dayanışmayı sağlayarak, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarını var gücüyle savunacaktır.

DARMSADT VE CIVARI TÜRK
İŞÇİ DERNEĞİ YÖNETİM KURULU
VE DİVAN HEYETİ

İŞGALE SON YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK KIBRIS

20 Temmuz 1977 Kıbrısın Türk Ordusu tarafından işgalinin 3. yıldönümü idi.

Türk hakim sınıfları Kıbrısı bölen bu saldırı hareketinin yıldönümünü gerek Türkiye'de gerekse Kıbrısta büyük gösterilerle kutladılar.

Türk hakim sınıfları tarafından, Kıbrıs "Barış, Kardeşlik, Refah, Mutluluk" vs. getirildiği iddia edilen, Türk müdahalesi, gerçekte Kıbrıs savaşı, ölüm, halk içinde çelişmelerin sertleşmesi, yüz binlerce insanın evini/yurdunu yitirmesini, göçmen hayatını yaşamasını beraberinde getirdi.

Kıbrıs halkı, bugün halk demokrasisi ve bağımsızlık istiyor. Bunun için mücadele ediyor.

Tüm milliyetlerden Kıbrıs halkı bağımsız ve demokratik bir Kıbrıs istiyor.

İŞGALE SON ! YAŞASIN BAĞIMSIZ-DEMOKRATİK KIBRIS !

Aşağıda Kıbrıs'ın işgalinin 3.yılında Kıbrısta devrimcilerin gazetemize gönderdiği iki şiiri yayınlıyoruz...

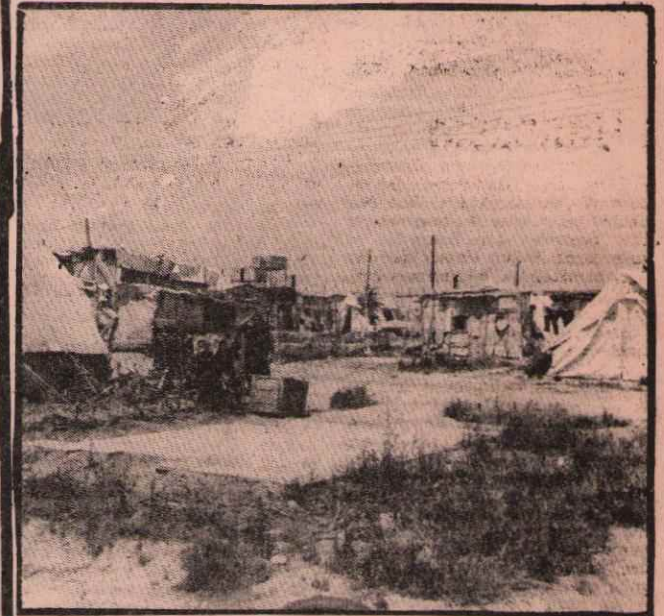
BAĞIMSIZ KIBRIS

Ya ölüm ya taksim dediler
Adayı yer yer böldüler
Kıbrıslılık var iken
Bu Rumluk, Türklük Nedir

Enonis safsatası
Burjuvanın belası
Bağımsızlık istiyoruz
Bu Rumluk, Türklük nedir.

Halkım uyanıyor beyler
Hür Kıbrıs parolası
Emperyalizmi kovmak gerek
Bu Rumluk, Türklük nedir.

Ezen ezilen var
Milyonları sömüren var
Gelin dostlar bir olalım
Bu Rumluk, Türklük nedir.

KIBRIS HALKI

Kıbrıs halkı ezildi, sömürüldü,
Uyan artık arkadaş, devrim göründü,
Emperyalizmi, faşizmi yok edeceğiz,
İşçi-köylü iktidarı kuracağız.

Gün bu gündür kahraman Kıbrıs halkı,
Görmeliyiz itlerin yediği halı
Halkımızı birbirine kırdılar
İşçi-köylü iktidarı kuracağız.

Biz halkçıyız dediler, yalan söylediler,
Sosyal emperyalizme kucak açtılar,
Kim demiş ki emekçiyi uyuttular
İşçi-köylü iktidarı kuracağız.

İnan der bağımsız Kıbrıs için ileri
Birleştirelim dostlar tüm emekçileri
Yok edelim faşizmi, emperyalizmi,
İşçi-köylü iktidarı kuracağız.

İNAN

DÜNYADA NELER OLUYOR ...

REVİZYONİSTLER DALAŞIYOR

BREJNEV YOLDAŞ, İTALYAN KOMÜNİST PARTİSİ MARKSIZM-LENİNİZM İLKELE- RİNE İHANET ETTİ...

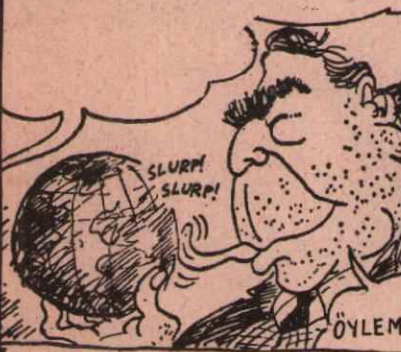
O PARTİYİ KARIYERİSTLERLE DOLDURDU. SOSYALİZME BARİŞ İÇİNDE GEÇİŞTEN SÖZEDİYOR

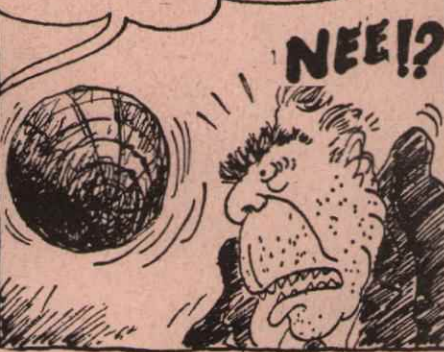
O TEKELCİ BURJUVAZİ İLE İTTİFAK KURUYOR, SINIF BARIŞINI SAVUNUYOR...

VE HÜKÜMETTE KOLTUK KAPMAK İÇİN ÇABALIYOR...

ADIM ADIM MOSKOVA'DAN UZAKLAŞMAK İSTİYOR.

VAY ALÇAK REVİZYONİSTLER!

REVİZYONİSTLER ARASINDA DALAŞMA :

Batı avrupadaki revizyonist partilerin, Sovyetler Birliği Komünist Partisinden bağımsız bir siyaset izlemek istemeleri üzerine, revizyonistler arasında başlayan dalaşma, geçen ay içinde karşılıklı küfürleşmeye kadar vardı. Tartışmanın alevlenmesine, SBKP gazetesinde çıkan ve İspanya Komünist Partisi Avrupa Komünizmi ve Devlet adlı Carillonun kitabını eleştiren bir makale sebep oldu. Bu makalede Carillo "Batı avrupadaki kapitalist ülkelerin Komünist (revizyonist) partileri ile, sosyalist ülkelerin (yani doğu bloğu ülkelerinin yn.) karşı karşıya getirmek" "başta Sovyetler Birliği olmak üzere, yeni toplumu gerçekleştirmiş ülkeleri karalamak" ve "NATO'yu güçlendirmek"le suçlanıyor. Carillo bu suçlamalara karşı Le Monda dergisine verdiği demeçte şöyle diyor : "Kremlin uluslararası Komünist hareketi (revizyonist hareketi yn.) bir kilise, kendisini de bir engizisyon mahkemesi

olarak görüyor. Hala istediklerini afa- roz edeceklerini sanıyorlar. Ve daha da önemlisi Avrupa Komünizmi onların canı- nı sıkıyor. ... Biz s. Birliğine karşı değiliz. S. Bir- liğine karşı olan bugünkü Avrupa ve NATO dur. Biz Berlinguerle (İtalyan KP başkanı) birlikte Sovyetlerden olduğu kadar Ameri- kadan da bağımsız bir Avrupalıdan yana ol- dugumuzu açıkladık." Revizyonistler arasındaki bu dalaşma, bugünkü dönemde batı avrupadaki revizyo- nist partileri kopma noktasına getirmiş- tir. Bu dalaşmanın özü, Batıdaki revizyonist partilerin esas olarak kendi ülkelerinde- ki emperyalist burjuvaziye hizmet etmesi; SBKP nin ise, bu partilerin Sovyet Sosyal Emperyalizmine hizmet etmesini istemesi- dir. Bunların her ikisinin de savunduğu görüşler revizyonist görüşlerdir. Bu par- tilerin tümü halk düşmanıdır ve sosyal faşist niteliktedir.

PAKİSTAN

Pakistan'da ordu birlikleri 5 Temmuzda "kansız" bir darbe ile iktidara el koy- dular. General Ziya El Hak yönetimindeki darbeciler, başbakan Zülfikar Ali Butto'y ve muhalefet liderlerini darbeden hemen sonra "güvenlik" için göz altına aldıkla- rını açıkladılar. Ancak muhalefet liderleri darbeden iki sonra serbest bırakıldı. Dört kişiden olu- şan ve ülkenin yönetimini elinde bulund- uran Sıkıyönetim Konseyi, en kısa zamanda seçimler yapılacağını açıkladı. Bilindiği yeni seçimlerin yapılması, ikti- darla muhalefet arasındaki tartışmanın yoğunlaştığı odak noktalarından biri idi. Zülfikar Ali Butto yönetimindeki Pakis- tan Halk Partisi 1970 den beri yönetim- de bulunuyordu. Bu yönetim ülkeyi sürekli sıkı yönetimle idare ediyordu. 1976 yılı içinde başını hakim sınıfların amerikanc- kanadının siyasi temsilcilerinin çektiği muhalefet, Pakistan Ulusal ittifakı adı altında birleşti ve genel seçimler yapı- lmasını talep etti. Butto bu çağrıyı kabul etmek zorunda kaldı. Ancak seçime sıkı yönetim şartları altında gidildi. Seçim öncesi sıkı yönetimin kalkmasını talep eden muhalefet, seçimler öncesinde işçile- ri genel greve çağırdı. Karaçi, Lahor ve Ravalpindi gibi işçilerin yoğun olduğu büyük kentlerde işçilerin büyük çoğunlu- ğu bu çağrıya uyarak, Buttonun faşist yö- netimine karşı duydukları nefreti dile getirdiler. Büyük kentlerde hayat felce uğradı. Bir ay kadar süren seçim kampan- yası sırasında iktidar ve muhalefet tara- ları arasında; ve polis ordu ile halk arasında çatışmalar çıktı. 8 kişi öldü. 1000 in üzerinde kişi yaralandı. Kanlı seçim kampanyasından sonra 7 Martta yapılan seçimlerde Başbakan Zül- fikar Ali Buttonun PHP si temsilciler meclisindeki 216 sandalyeden 155 ini kazandı. Ulusal ittifak liderleri seçim sonuçları ilan edilince seçimlere hile karıştırıldığını öne sürdüler. Ulusal ittifak liderleri seçimlerin iptalini ve derhal yeni seçimlerin yapılmasını talep ettiler. Ulusal ittifak partileri genel seçimlerden hemen sonra yapılan eyalet seçimlerine katılmadılar, halkı boykota çağırdılar.

Seçimlere katılma oranı % 25 oldu. Seçimlerin yenilenmesini isteyen ulu- sal ittifak partileri, seçimlerde polis yerine ordunun denetimini talep ettiler. Halkın büyük bir bölümü "seçimlerin yenilenmesini" "Sıkı yönetimin derhal kaldırılması" gibi talepler temelinde, Buttoya, hükümete karşı gösterilere gi- riştiği. Butto bu gösterileri şiddetle bastırmayı denedi. Ulusal ittifak liderle- ri tutuklandı. Ama bu direnişin daha da büyük boyutlar kazanmasına yol açtı. Pa- kistanın on büyük kentinde devlet kuvvet- leri ile, halk arasında sekiz gün süren çatışmalar çıktı. Bu çatışmalarda çok sa- yıda pakistanlı öldü. İki otomobil fabri- kası ateşe verildi. Direniş karşısında hükümet taviz vermek zorunda kaldı. Ulu- sal ittifak liderleri serbest bırakıldı. Ulusal ittifak hükümetin derhal istifa- sını talep etti. Bu talebi gerçekleştire- mek için yeniden genel grev çağrısında bulundu. Bu direniş PHP içinde de etkisi- ni gösterdi. PHP içinde bölünmeler başla- dı. Bu durumda iktidarla muhalefet arasın- da görüşmeler başladı. Ulusal ittifak ta- toplanan muhalefetin iktidarı talepleri- ni bir sonuç vermeyince Pk... idareye el koydu. Darbe hareketi kesinlikle... ların Butto tarafından... kanadının aleyhine; muhalefet... tığı bir darbe hareketidir. Hakim sınıflar Pakistanda, iktidar da- laşmalarında halkı şimdilik kendi peşle- rine takmayı başarmışlardır.

ORTADOĞU

EMPERYALİSTLERİN YENİ "ÇÖZÜM" PLANLARI

Ortadoğu'da emperyalistlerin "çözüm" plan- ları açık boyutlar kazanmaya başladı. İsra- ilde yapılan genel seçimler bilindiği gi- bi, fanatik siyonistlerden oluşan Likud- Bloğu kazandı. 1949 dan beri ülkeyi yöneten işçi partisi hükümeti, yerine Menahim Be- gin adlı fanatik siyonistin önderliğinde- ki hükümete bıraktı. (Menahim Begin Stern adlı siyonist örgütün en ünlü üyelerinden biri idi.) Menahim Begin başbakan olur olmaz, Amerikalı efendilerine danışmaya gitti. Temmuz ayı içinde yapılan Carter- Begin görüşmesinden sonra, Amerikan emper- yalizminin başı Carter, bir açıklama yapı- rak "Ortadoğuda çözümün yakın" olduğunu açıkladı.

Emperyalistler ortadoğu sorununu şu şe- kilde çözmek istiyorlar: Ürdünün batısın- da, bugünkü Gaza bölgesinde, gerici arap rejimlerinin denetiminde bir Filistin devleti kurulacak. Filistinliler, ve arap devleti İsrailin varlığını tanıyacaklar. İsrail "güvenlikli" sınırlara sahip olmak şartıyla, işgal ettiği yerlerin bir bölümünden geri çekilecek.

Emperyalistler bu çözümü gerici arap rejimlerinin, İsrail'e, Amerika BD, ve SB nin katıldığı bir ortadoğu konferansında vermek istiyorlar. Şimdilik tartışılan Filistin Kurtuluş Örgütünün bu konferansa katılıp katılmayacağı sorunu. Arap gerici- leri, (Kral Hüseyin dışında) bunu şart ko- şuyorlar. İsrail ise bunu red ediyor.

Filistin kurtuluş hareketi içinde "red cephesi" diye anılan bazı kurtuluş örgüt-

leri; böyle bir konferansa katılmanın ilke olarak red edilmesi gerektiğini savunuyor- lar. Kurtuluş örgütlerinin FKÖ içinde birleşen çoğunluğu ise, Filistin kurtuluş örgütünün, filistin halkının meşru temsil- cisi olarak tanınması halinde, konferansa katılmaktan yana tavır takınıyorlar.

FKÖ aynı zamanda Ürdünün batısında kuru- lacak bir Filistin devletine karşı da olumlu tavır takınıyor.

Red cephesi içinde birleşen kurtuluş örgütleri filistinin bir bölümünde kuru- lacak bir devleti de ilke olarak red edi- yorlar.

Ortadoğuda gelişmeler, Filistin kurtuluş hareketinin tasfiyesi ve emperyalistlerin çözüm önerilerinin gerçekleşmesi yönünde oluyor.

Filistin halkı bu gidişe dur diyecektir.

